

Dodatek C

Słowa do skrutacji

C.1. Życie według mądrości Krzyża

Przyjęcie tajemnicy zbawienia

Rz 6,1-14

¹ Cóż więc powiemy? Czyż mamy trwać w grzechu, aby łaska bardziej się wzmogła? Żadną miarą!

Kol 2,12-13 ¹²jako razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił. Rz 6,4+; Ef 1,19n; Ef 2,6+; Rz 1,4+; Rz 8,11+; Ef 2,1; Ef 2,5n ¹³I was, umarłych na skutek występków i nieobrzezania waszego [grzesznego] ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki,

Tt 3,5-7 ⁵nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, Ef 5,26; J 3,3; J 3,5; J 3,8; Rz 6,4+; Rz 5,5; Rz 7,6; Ef 4,23n; 1Tm 1,1+; Rz 3,24 ⁶którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, ⁷abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego.

1 P 3,21-22 ²¹ Teraz również zgodnie z tym wzorem ratuje was ona we chrzcie nie przez obmycie brudu cielesnego, ale przez zwróconą do Boga prośbę o dobre sumienie, dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. ²² On jest po prawicy Bożej, gdyż poszedł do nieba, gdzie poddani Mu zostali Aniołowie i Władze, i Moce. Ef 1,20-21; Dz 2,33+; Kol 2,15+

Rz 3,8 ⁸I czyż to znaczy, iż mamy czynić zło, aby stąd wynikło dobro? — jak nas niektórzy oczerniają i jak nam zarzucają, że tak mówimy. Takich czeka sprawiedliwa kara. Rz 6,1; Rz 6,15

Rz 6,15 ¹⁵Jaki stąd wniosek? Czy mamy dalej grzeszyć dlatego, że nie jesteśmy już poddani Prawu, lecz łasce? żadną miarą!

1 P 4,1-2 ¹ Skoro więc Chrystus cierpiał w ciele, wy również tą samą myślą się uzbrojcie, że kto poniósł mękę na ciele, zerwał z grzechem, 1 P 2,21; 1 P 3,18 Rz 6,2; Rz 6,7 1 J 2,16-17; Rz 7,14n ²aby resztę czasu w ciele przeżyć już nie dla [pełnienia] ludzkich żądz, ale woli Bożej.

²Jeżeli umarliśmy dla grzechu, jakże możemy żyć w nim nadal? ³Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć?

Ga 3,27 ²⁷ Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa.

Kol 2,12 ¹² jako razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił. Rz 6,4+; Ef 1,19n; Ef 2,6+; Rz 1,4+; Rz 8,11+; Ef 2,1; Ef 2,5n

⁴Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.

Rz 1,4+ ⁴ a ustanowionym według Ducha Świętości przez powstanie z martwych pełnym mocy Synem Bożym — o Jezusie Chrystusie, Panu naszym.

Wj 24,16+ ¹⁶ Chwała Pana spoczęła na górze Synaj, i okrywał ją obłok przez sześć dni. w siódmym dniu Pan przywołał Mojżesza z pośrodku obłoku.

⁵Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie.

Flp 3,10-11 ¹⁰przez poznanie Jego: zarówno mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach — w nadziei, że upodabniając się do Jego śmierci, Rz 1,4+; Rz 6,4+; Rz 8,11+; Rz 8,17 ¹¹dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych.

⁶To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu.

Rz 8,11+ ¹¹ A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa <Jezusa> z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha.

Ef 2,6+ ⁶ Razem też wskrzesił i razem posadził na wyżynach niebieskich — w Chrystusie Jezusie, Kol 2,12; Kol 3,1-4; Rz 8,11+; Ps 22,31-32; Ef 1,7; Rz 9,23

Kol 3,9-10+ ⁹ Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, Ef 4,25; Ef 4,22-24 ¹⁰ a przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku głębszemu poznaniu [Boga], według obrazu Tego, który go stworzył. Rz 12,2+; Rdz 1,26-27; Ga 3,27-28; 1 Kor 12,13; Rdz 11,1+

⁷Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu.

Kol 3,4-5+ ⁴ Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukazecie się w chwale. ⁵ Zadajcie więc śmierć temu, co jest przyziemne w [waszych] członkach: rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądz i chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem. Rz 6,11n; Rz 1,29+

Ga 5,24 ²⁴ A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniami. Rz 6,6; Kol 3,5

Ga 6,14 ¹⁴ Co do mnie, nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata. Ga 3,1

⁸Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy,

2Tm 2,11 ¹¹ Nauka to zasługująca na wiarę: Jeżeliśmy bowiem z Nim współumarli, wspólnie z Nim i żyć będziemy. 1Tm 1,15+ Rz 6,5+

⁹wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy.

Dz 13,34 ³⁴ A [to], że Go wskrzesił z martwych i że nie miał już nigdy ulec rozkładowi, tak wyraził: Wypełnię wierne, święte sprawy Dawida. Iz 55,3

1 Kor 15,26 ²⁶ Jako ostatni wróg, zostanie pokonana śmierć.

2Tm 1,10 ¹⁰ Ukazana zaś została ona teraz przez pojawienie się naszego Zbawiciela, Chrystusa Jezusa, który przewyciężył śmierć, a na życie i nieśmiertelność rzucił światło przez Ewangelię. Rz 6,9; Rz 8,2; Hbr 2,14-15

Hbr 2,14n ¹⁴ Ponieważ zaś dzieci uczestniczą we krwi i ciele, dlatego i On także bez żadnej różnicy stał się ich uczestnikiem, aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła, Mt 16,17+ ¹⁵ i aby uwolnić tych wszystkich, którzy całe życie przez bojaźń śmierci podlegli byli niewoli. J 12,31+; Rz 5,12n ¹⁶ Zaiste bowiem nie aniołów przygarnia, ale przygarnia potomstwo Abrahamowe. Iz 41,8-9 ¹⁷ Dlatego musiał się upodobnić pod każdym względem do braci, aby stał się miłosiernym i wiernym arcykapłanem wobec Boga dla przebłagania za grzechy ludu. Rz 8,3; Rz 8,29 Hbr

3,1+; Hbr 4,15; Hbr 5,7+ ¹⁸ W czym bowiem sam cierpieć będąc doświadczany, w tym może przyjść z pomocą tym, którzy są poddani próbom. Rz 3,25; 1 J 2,2; 1 J 4,10; Mt 4,1+; 1 Kor 10,13+

Ap 1,18 ¹⁸ i żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków i mam klucze śmierci i Otchłani.

¹⁰Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga.

¹¹Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Hbr 7,27+ ²⁷ takiego, który nie jest obowiązany, jak inni arcykapłani, do składania codziennej ofiary najpierw za swoje grzechy, a potem za grzechy ludu. To bowiem uczynił raz na zawsze, ofiarując samego siebie. Hbr 9,25-28; Hbr 10,11-14 Hbr 5,3+

¹²Niechże więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim pożądliwościom.

Rz 7,14-24 ¹⁴ Wiemy przecież, że Prawo jest duchowe. a ja jestem cielesny, zaprzędany w niewolę grzechu. ¹⁵ Nie rozumiem bowiem tego, co czynię, bo nie czynię tego, co chcę, ale to, czego nienawidzę — to właśnie czynię. Hi 14,4+; Ps 51,7+ ¹⁶ Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, to tym samym przyznaję Prawu, że jest dobre. ¹⁷ A zatem już nie ja to czynię, ale mieszkający we mnie grzech. ¹⁸ Jestem bowiem świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać — nie. Rz 7,5 ¹⁹ Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę. ²⁰ Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który we mnie mieszka. ²¹ A zatem stwierdzam w sobie to prawo, że gdy chcę czynić dobro, narzuca mi się zło. Ga 2,20 ²² Albowiem wewnętrzny człowiek [we mnie] ma upodobanie zgodne z Prawem Bożym. ²³ W członkach zaś moich spostrzegam prawo inne, które toczy walkę z prawem mojego umysłu i podbija mnie w niewolę pod prawo grzechu mieszkającego w moich członkach. Jk 1,14-15 ²⁴ Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, [co wieździe ku] tej śmierci? Dzięki niech będą Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego!

¹³Nie oddawajcie też członków waszych jako broń nieprawości na służbę grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na służbę Bogu. ¹⁴ Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce.

Ef 2,1-10

¹I wy byliście umarłymi na skutek waszych występków i grzechów,

Kol 2,13 ¹³ *I was, umarłych na skutek występków i nieobrzezania waszego [grzesznego] ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki,*

Kol 3,7 ⁷ *I wy nigdyś tak postępowaliście, kiedyście w tym żyli. Ef 2,2-3; Tt 3,3*

2 w których żyliście nigdyś według doczesnego sposobu tego świata, według sposobu Władcy mocarstwa powietrza, to jest ducha, który działa teraz w synach buntu.

Ef 6,12+ ¹² *Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom, przeciw rządcom świata tych ciemności, przeciw pierwiastkom duchowym zła na wyżynach niebieskich. Ef 1,21+*

J 12,31 ³¹ *Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie precz wyrzucony. J 3,19; J 1,10+; Łk 10,18; Ap 12,9*

2 Kor 4,4 ⁴ *dla niewiernych, których umysły zaślepił bóg tego świata, aby nie olśnił ich blask Ewangelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga. 2 Tes 2,10 Rz 8,29+*

3 Pośród nich także my wszyscy nigdyś postępowaliśmy według żądz naszego ciała, spełniając zachcianki ciała i myśli zdrożnych. i byliśmy potomstwem z natury zasługującym na gniew, jak i wszyscy inni.

Rz 2 ¹ *Przeto nie możesz wymówić się od winy, człowiecze, kimkolwiek jesteś, gdy zabierasz się do sądenia. w jakiej bowiem sprawie sądzisz drugiego, [w tej] sam na siebie wydajesz wyrok, bo ty czynisz to samo, co osądzasz. ² Wiemy zaś, że sąd Boży według prawdy dosięga tych, którzy się dopuszczają takich czynów. ³ Czy myślisz, człowiecze, co osądzasz tych, którzy się dopuszczają takich czynów, a sam czynisz to samo, że ty unikniesz potępienia Bożego? ⁴ A może gardzisz bogactwem dobroci, cierpliwości i wielkoduszności Jego, nie chcąc wiedzieć, że dobroć Boża chce cię przywieść do nawrócenia? Mdr 11,23; 1 P 3,9 ⁵ Oto przez swoją zatwardziałość i serce nieskłonne do nawrócenia skarbisz sobie gniew na dzień gniewu i objawienia się sprawiedliwego sądu Boga, Dz 7,51 So 1,14-18 ⁶ który odda każdemu według uczynków jego: 2 Tes 1,5-10 Ps 62,13+; Ez 18,21-32+; Hbr 11,6+; 1 P 1,17 ⁷ tym, którzy przez wytrwałość w dobrych uczynkach szukają chwały, czci i nieśmiertelności — życie wieczne; ⁸ tym zaś, którzy są przekorni, za prawdą pójść nie chcą, a oddają się nieprawości — gniew i oburzenie. 1 P 1,7 ⁹ Ucisk i utrapienie spadnie na każdego człowieka, który dopuszcza się zła, najpierw na Żyda, a potem na Greka. Rz 1,16+ ¹⁰ Chwała zaś, cześć i pokój spotka każdego, kto czyni dobrze — najpierw Żyda, a potem*

Greka. Pwt 10,17+; Dz 10,34+ ¹¹Albowiem u Boga nie ma względu na osobę. ¹²Bo ci, którzy bez Prawa zgrzeszyli, bez Prawa też poginą, a ci, co w Prawie zgrzeszyli, przez Prawo będą sądzeni. Jk 2,12 ¹³Nie ci bowiem, którzy przysłuchują się czytaniu Prawa, są sprawiedliwi wobec Boga, ale ci, którzy Prawo wypełniają, będą usprawiedliwieni. Jk 1,22-25; Mt 7,26-27; Łk 8,21 ¹⁴Bo gdy poganie, którzy Prawa nie mają, idąc za naturą, czynią to, co Prawo nakazuje, chociaż Prawa nie mają, sami dla siebie są Prawem. ¹⁵Wykazują oni, że treść Prawa wypisana jest w ich sercach, gdy jednocześnie ich sumienie staje jako świadek, a mianowicie ich myśli na przemian ich oskarżające lub uniewinniające. ¹⁶[Okaze się to] w dniu, w którym Bóg sądzić będzie przez Jezusa Chrystusa ukryte czyny ludzkie według mojej Ewangelii. Rz 2,6+; 1 Kor 4,5 ¹⁷Jeżeli jednak ty dumnie nazywasz siebie Żydem, całkowicie zdajesz się na Prawo, chlubisz się Bogiem, Iz 48,1-4; Mt 3,8-9; J 8,33n; Am 5,21+ ¹⁸pouczony Prawem znasz Jego wolę i umiesz rozpoznać co lepsze, ¹⁹a jesteś przeświadczony, żeś przewodnikiem ślepych, światłością dla tych, którzy są w ciemności, Rz 12,2+; J 9,40-41; Mt 23; Łk 18,9-12 ²⁰wychowawcą nieumiejętnych, nauczycielem prostaczków, mającym w Prawie wyraz wszelkiej wiedzy i prawdy... Ps 50,16-21 ²¹Ty, który uczysz drugich, sam siebie nie uczysz. Głosisz, że nie wolno kraść, a kradniesz. ²²Mówiąc, że nie wolno cudzołożyć, cudzołożysz? Który brzydzisz się bożkami, okradasz świątynie? ²³Ty, który chlubisz się Prawem, przez przekraczanie Prawa znieważasz Boga. Iz 52,5; Ez 36,20-22; Jk 2,7; 2 P 2,2 ²⁴Z waszej to bowiem przyczyny — zgodnie z tym, jest napisane — poganie bluźnią imieniu Boga. ²⁵Obrzezanie posiada wprawdzie wartość, jeżeli zachowujesz Prawo. Jeżeli jednak przekraczasz Prawo będąc obrzezanym, stajesz się takim, jak nieobrzezany. 1 Kor 7,19; Ga 5,3 Jr 9,24-25 ²⁶Jeżeli zaś nieobrzezany zachowuje przepisy Prawa, to czyż jego brak obrzezania nie będzie mu oceniony na równi z obrzezaniem? ²⁷I tak ten, który od urodzenia jest nieobrzezany, a wypełnia Prawo, będzie sądził ciebie, który, mimo że masz księgę Prawa i obrzezanie, przestępujesz Prawo. Mt 12,41n Ef 2,11; Flp 3,2n; Jr 4,4+; Rz 8,2+; Rz 7,6; 2 Kor 3,6 ²⁸Bo Żydem nie jest ten, który nim jest na zewnątrz, ani obrzezanie nie jest to, które jest widoczne na ciele, ²⁹ale prawdziwym Żydem jest ten, kto jest nim wewnątrz, a prawdziwym obrzezaniem jest obrzezanie serca, duchowe, a nie według litery. i taki to otrzymuje pochwałę nie od ludzi, ale od Boga.

Rz 3,9 ⁹Cóż więc? Czy mamy przewagę? żadną miarą! Wykazaliśmy bowiem uprzednio, że tak Żydzi, jak i poganie są pod panowaniem grzechu, Rz 11,32

Rz 3,23 ²³wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej,

Ef 5,6 ⁶Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowami, bo przez te [grzechy] nadchodzi gniew Boży na buntowników. Kol 3,6

Rz 1,18 ¹⁸ Albowiem gniew Boży ujawnia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość tych ludzi, którzy przez nieprawość nakładają prawdzie pęta. Mi 7,9; So 1,15; Ps 85,4-6; Ps 69,25

Rz 2,8 ⁸ tym zaś, którzy są przekorni, za prawdą pójść nie chcą, a oddają się nieprawości — gniew i oburzenie. 1 P 1,7

Wj 34,6+ ⁶Przeszedł Pan przed jego oczyma i wołał: Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność, Wj 3,14+

4 A Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, ⁵i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia. Łaską bowiem jesteście zbawieni.

Rz 5,8 ⁸ Bóg zaś okazuje nam swoją miłość [właśnie] przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami. Rz 8,32; J 15,13; 1 J 4,10; 1 J 4,19

Kol 2,13 ¹³I was, umarłych na skutek występków i nieobrzezania waszego [grzesznego] ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki,

6 Razem też wskrzesił i razem posadził na wyżynach niebieskich — w Chrystusie Jezusie,

Kol 2,12 ¹² jako razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił. Rz 6,4+; Ef 1,19n; Ef 2,6+; Rz 1,4+; Rz 8,11+; Ef 2,1; Ef 2,5n

Kol 3,1-4 ¹ Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. Ef 2,6+ Flp 3,20; Dz 2,33+ ² Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. ³ Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Kol 2,12 1 J 3,2; Rz 8,19; Kol 1,27 ⁴ Gdy się ukáže Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukazecie się w chwale.

Rz 8,11+ ¹¹ A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa <Jezusa> z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha. Rz 6,4+; Rz 6,8-11; Rz 1,4+

Ps 22,31-32 ³¹ potomstwo moje Jemu będzie służyć, opowie o Panu pokoleniu Iz 53,10 Ps 48,14; Ps 71,18; Ps 78,6; Ps 102,19; Ef

2,7 ³² przyszłemu, a sprawiedliwość Jego ogłosią ludowi, który się narodzi: Pan to uczynił.

Ef 1,7 ⁷ W Nim mamy odkupienie przez Jego krew — odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski. Kol 1,13-14; Rz 3,24+ Ef 2,7

Rz 9,23 ²³ i żeby dać poznać bogactwo swojej chwały względem naczyń [objętych] zmiłowaniem, które już wprzód przygotował ku chwale, Rz 8,29; Ef 2,1-7

⁷aby w nadchodzących wiekach przemożne bogactwo Jego łaski wykazać na przykładzie dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie. ⁸Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. a to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga:

Rz 1,16+ ¹⁶ Bo ja nie wstydzę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego, najpierw dla Żyda, potem dla Greka. 1 Kor 1,18-25; 1 Kor 2,1-5; 2 Kor 12,9n; 1 Tes 2,13 Rz 1,16+

⁹nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił.

Rz 3,27+ ²⁷ Gdzież więc podstawa do chlubienia się? Została uchylona! Przez jakie prawo? Czy przez prawo uczynków? Nie, przez prawo wiary. Rz 2,17; Rz 4,2-3; Rz 5,2+; Rz 11,18; Ga 6,13-14; Ef 2,9

1 Kor 1,29+ ²⁹ tak by się żadne stworzenie nie chlubiło wobec Boga. Pwt 8,16-18+; Rz 3,27+; Ef 2,9

2 Kor 5,17+ ¹⁷ Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto <wszystko> stało się nowe. Iz 43,18-19

¹⁰Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili.

J 3,14-17

14 A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego,¹

Lb 21,4-9 ⁴ Od góry Hor szli w kierunku Morza Czerwonego, aby obejść ziemię Edom; podczas drogi jednak lud stracił cierpliwość. ⁵ I zaczęli mówić przeciw Bogu i Mojżeszowi: Czemu wyprowadziliście nas z Egiptu, byśmy tu na pustyni pomarli? Nie ma chleba ani wody, a uprzykrzył się nam już ten pokarm mizerny. Wj 22,27; Wj 14,11+ ⁶ Zesłał więc Pan na lud węże o jadzie palącym, które kąsały ludzi, tak że wielka liczba Izraelitów zmarła. Pwt 8,15; 1 Kor 10,9 ⁷ Przybyli więc ludzie do Mojżesza mówiąc: Zgrzeszyliśmy, szemrząc przeciw Panu i przeciwko tobie. Wstaw się za nami do Pana, aby oddalił od nas węże. i wstawił się Mojżesz za ludem. ⁸ Wtedy rzekł Pan do Mojżesza: Sporządź węża i umieść go na wysokim palu; wtedy każdy ukąszony, jeśli tylko spojrzy na niego, zostanie przy życiu. Wj 32,11+ ⁹ Sporządził więc Mojżesz węża miedzianego i umieścił go na wysokim palu. i rzeczywiście, jeśli kogo wąż ukąsił, a ukąszony spojrzał na węża miedzianego, zostawał przy życiu.

Mdr 16,5-7 ⁵ Albowiem i wtedy, gdy ich dosięgła straszna wściekłość gadów i ginęli od ukąszeń krętych węży, gniew Twój nie trwał aż do końca. Lb 21,4-9 ⁶ Dla pouczenia spadła na nich krótka trwoga, ale dla przypomnienia nakazu Twego prawa mieli znak zbawienia. Lb 21,9 ⁷ A kto się zwrócił do niego, ocalenie znajdował nie w tym, na co patrzył, ale w Tobie, Zbawicielu wszystkich. J 3,14-17 Iz 45,14+

J 1,21+ ²¹ Zapytali go: Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem? Odrzekł: Nie jestem. Czy ty jesteś prorokiem? Odparkł: Nie! Mt 17,10-13+ Mt 16,14+

J 12,32+ ³² A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie. Ap 20,1-6 J 3,35+

15 aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne.² **16** Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Rdz 22 (Moria) Mdr 10,5; Syr 44,20; Hbr 11,17n; Jk 2,21-22 ¹ A po tych wydarzeniach Bóg wystawił Abrahama na próbę. Rzekł do niego: Abrahamie! a gdy on odpowiedział: Oto jestem — Rdz 31,11; Rdz 46,2 ² powiedział: weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pa-

¹ „Na pustyni” - por. Lb 21,4-9; „wywyższono Syna Człowieczego”- wzmianka o śmierci krzyżowej Chrystusa (J 8,28; J 12,32).

² Jest to życie, w które wchodzi wierzący (J 3,12). Polega ono na udzieleniu Bożego życia, które ostateczny swój triumf osiąga po śmierci (J 1,4; J 6,40; J 17,3; 1 J 5,12)

górków, jakie ci wskażę. Wj 3,4; 1Sm 3,4n ³Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narębał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. ⁴Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. ⁵I wtedy rzekł do swych sług: Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was. ⁶Abraham, zabrawszy drwa do spalania ofiary, włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. J 19,17 ⁷Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: Ojcze mój! a gdy ten rzekł: Oto jestem, mój synu — zapytał: Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie? ⁸Abraham odpowiedział: Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój. i szli obydwaj dalej. ⁹A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. ¹⁰Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Jk 2,21 ¹¹Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: Abrahamie, Abrahamie! a on rzekł: Oto jestem. ¹²Anioł powiedział mu: Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna. ¹³Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. Wj 20,20; Pwt 6,2+; J 3,16; 1 J 4,9; Rz 8,32; Hbr 11,17 ¹⁴I dał Abraham miejscu temu nazwę „Pan widzi”. Stąd to mówi się dzisiaj: Na wzgórzu Pan się ukazuje. ¹⁵Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: ¹⁶Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedynego, ¹⁷będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twój zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Rdz 12,2; Rdz 15,5; Rdz 16,10; Rdz 32,13; Rdz 24,60; Iz 14,12 ¹⁸Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia takiego, jakie jest udziałem twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu. Rdz 12,3+ ¹⁹Abraham wrócił do swych sług i wyruszywszy razem z nimi w drogę, poszedł do Beer-Szeby. i mieszkał Abraham nadal w Beer-Szebie. ²⁰Po tych wydarzeniach doniesiono Abrahamowi: Milka również urodziła synów twemu bratu, Nachorowi: ²¹Usa, syna pierworodnego, Buza, jego brata, Kemu-ela, praojca Aramejczyków, ²²Keseda, Chazo, Pildasza, Jidlafa oraz Betuela. — ²³Betuel zaś był ojcem Rebeki. Ośmiu synów urodziła Milka Nachorowi, bratu Abrahama. Rdz 24,15; Rdz 25,20; Rdz 28,2

²⁴ Również drugorzędna żona Nachora, imieniem Reuma, urodziła Tebacha, Gachama, Tachasza i Maakę.

Rz 8,32 ³² On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? Rdz 22,16; Rz 5,6-11; 2 Kor 5,14-21; 1 J 4,10

Mt 21,37p ³⁷ W końcu posłał do nich swego syna, tak sobie myśląc: Uszanują mojego syna. J 3,16-17; 1 J 4,9

1 J 4,9 ⁹ W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. J 3,16 Rz 8,31n

17 Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.³

J 1,1+ ¹ Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Rdz 1,1-5; J 8,24+; 1 J 1,1-2; J 10,30+

2 Kor 5,19 ¹⁹ Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo pojednania.

J 4,42+ ⁴² a do tej kobiety mówili: Wierzymy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata. J 1,9-10+

J 12,47 ⁴⁷ A jeżeli ktoś posłyszy słowa moje, ale ich nie zachowa, to Ja go nie sądzę. Nie przyszedłem bowiem po to, aby świat sądzić, ale aby świat zbawić. J 3,11+; Łk 8,21p; Łk 11,28; Mt 13,18-23p;

Dz 4,12 ¹² I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni. Dz 2,21+; JI 3,5; Łk 12,11-12p; Łk 21,12-15p

1 J 4,9-11

⁹ W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu.

J 3,16 ¹⁶ Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Rdz 22; Rz 8,32; Mt 21,37p; 1 J 4,9

Rz 8,31n ³¹ Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? Iz 50,7-9 ³² On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? Rdz 22,16; Rz 5,6-11; 2 Kor 5,14-21; 1 J

³ Ojciec wysłał Syna (J 4,34; J 5,30; J 7,28; J 8,42; J 17,3), poświęca Go (J 10,36; J 17,19) i daje światu dla jego zbawienia (J 3,16.36). Owocem posłannictwa Chrystusa ma być uczestnictwo w doskonałej wspólnocie Ojca i Syna.

4,10 ³³ Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? J 3,16 Za 3,1n; Iz 50,8
³⁴ Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej — zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami? Dz 2,23; Ps 110,1; Hbr 7,25+ ³⁵ Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?
³⁶ Jak to jest napisane: z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. Ps 44,23; 1 Tes 3,4; 2 Tm 3,12 ³⁷ Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. J 16,33 ³⁸ I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, Ef 1,21+ ³⁹ ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

¹⁰W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy.

Rz 5,8 ⁸ Bóg zaś okazuje nam swoją miłość [właśnie] przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami. Rz 8,32; J 15,13; 1 J 4,10; 1 J 4,19

1 J 2,2 ² On bowiem jest ofiarą przebłagalną za nasze grzechy i nie tylko za nasze, lecz również za grzechy całego świata. Hbr 7,25; Hbr 8,6+; J 14,16; Dz 3,14+; 1 J 4,10; Rz 3,25+; J 4,42+

Rz 3,25+ ²⁵ Jego to ustanowił Bóg narzędziem przebłagania przez wiarę mocą Jego krwi. Chciał przez to okazać, że sprawidliwość Jego względem grzechów popełnionych dawniej — za dni cierpliwości Bożej — wyrażała się 1 J 2,2; 1 J 4,10 Dz 17,30

¹¹Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować.

Mt 18,33 ³³ Czyż więc i ty nie powinienesz być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?

Paschalność życia

Łk 9,23-27

²³ Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! ²⁴ Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.